

Predmet: **Odgovor na žalbu podnetu od strane Maria Spasića**

Poštovani,

Dana 10.10.2023. godine primili smo mejl generalnog sekretara Saveta za štampu, gospođe Gordane Novaković, kojim smo obavešteni da je Mario Spasić podneo žalbu Savetu za štampu zbog teksta: „Sve “veze” Radoičića sa VJT, koji će ga goniti“ autora Ivana Milićevića, objavljenog dana 05.10.2023. godine u dnevnom listu „Nova“.

Ovim putem blagovremeno dostavljamo odgovor na žalbu, u skladu sa članom 7 Poslovnika o radu Komisije za žalbe.

Naime, tema predmetnog teksta jeste krivični postupak koji se vodi protiv Milana Radoičića, povodom oružane akcije na Kosovu 24.09.2023. godine. Predmetnim tekstom se analiziraju poznanstva koja advokat okrivljenog Milana Radoičića, Goran Petronijević, deli sa određenim osobama koje su povezane sa Nenadom Stefanovićem, javnim tužiocem Višeg Javnog Tužilaštva u Beogradu.

U tekstu su, između ostalog, saopštene informacije koje su od ranije poznate javnosti, a do kojih se može doći pretragom interneta, što je u predmetnom tekstu, između ostalog, i napomenuto: „...te da bi svaki građanin, najprostijom pretragom interneta, mogao da osveži memoriju...“. Takođe, tekst je zasnovan i na izjavama sagovornika koji je zatražio da ostane neimenovan, te je tekst i tako objavljen, u skladu sa Zakonom o javnom informisanju i medijima i Kodeksom novinara Srbije (u daljem tekstu „Kodeks“).

Član 3, poglavlje I Kodeksa:

„Novinar je dužan da naznači izvor informacije koju prenosi. Ukoliko izvor ne želi da bude otkriven, novinari i urednici postupaju sa dužnom profesionalnom pažnjom i svojim profesionalnim autoritetom staju iza informacije i odgovaraju za njenu tačnost.“

Podnosilac žalbe, pre svega, istu podnosi jer je tekst „baziran na navodnim informacijama iz neimenovanog izvora“. Iz citiranog se ne može zaključiti u čemu se sastoji povreda Kodeksa,

jer podnosilac žalbe ne obrazlaže dalje ovaj navod. Nadalje, iz gorecitirane odredbe Kodeksa jasno je da objavljivanje teksta na osnovu informacija dobijenih od neimenovanog izvora nije protivno Kodeksu. Dodatno, Smernicama za član 3 prvog poglavlja Kodeksa, kojima se dalje precizira primena gore navedenog člana Kodeksa, predviđeno je da je redakcija dužna da poštuje želju izvora informacija da ostane neimenovan (I poglavlje, član 3, tačka 1 Smernica Kodeksa).

U nastavku svoje žalbe, podnosilac tvrdi da se povreda Kodeksa sastoji u tome što se u tekstu navodno iznose „*detalji iz ličnog života sudije Višeg suda u Novom Sadu*“, te da se tekstom insinuiira da „*eventualni partnerski odnos između dvoje lica može biti razlog simulovanja istrage protiv Radoičića*“.

Nejasno je na koji način je podnosilac žalbe pogođen ovim navodom teksta, budući da se isti ne odnosi na podnosioca žalbe. Ovo je relevantno iz razloga što je članom 3, stav 2, tačka 3 Poslovnika o radu komisije za žalbe propisano da, da bi se po žalbi moglo postupiti, potrebno je da je ona podneta od strane lica oštećenog objavljenim sadržajem. Informacije o odnosu sudije Višeg suda u Novom Sadu i Gorana Petronijevića se ni na koji način ne mogu dovesti u vezu sa podnosiocem žalbe, niti mu mogu prouzrokovati bilo kakvu štetu. Imajući to u vidu, Komisija nema osnova da odlučuje o povredi Kodeksa u odnosu na ove navode iz predmetnog teksta.

Dalje, čak i kada bi bilo osnova da Komisija odlučuje o pomenutim navodima teksta, ističemo da se u tekstu ne iznose nikakvi „*detalji*“ iz ličnog života sudije Ivane Josifović, već se konstatuje opšte poznata činjenica da je Ivana Josifović u „*veoma bliskim odnosima*“ sa Goranom Petronijevićem, advokatom okrivljenog Radoičića, što je potvrdilo i Udruženje sudija i tužilaca 04.10.2023. godine saopštenjem, u kojem se navodi da su pomenuta lica supružnici.

Prilog 1: Tekst dostupan na adresi <https://n1info.rs/vesti/udruzenje-sudija-i-tuzilaca-javnosti-lazno-predstavljeno-da-postoje-koruptivni-odnosi-u-pravosudju/>

Time je jasno da se u tekstu ne govori o „*eventualnom partnerskom odnosu*“, kako se to u žalbi navodi, već o bračnom odnosu Gorana Petronijevića i sudije Ivane Josifović, koja je inače član Upravnog odbora Udruženja sudija i tužilaca, čiji je predsednik Nenad Stefanović, glavni javni tužilac Višeg Tužilaštva u Beogradu.

Prilog 2: Internet stranica Udruženja sudija i tužilaca

Posebno skrećemo pažnju da je članom 1, sedmog poglavlja Kodeksa, propisano da je pravo na privatnost suženo kada je reč o javnim ličnostima, a posebno kada je reč o nosiocima javnih funkcija. Međutim, pomenuti navodi u tekstu uopšte ne predstavljaju informaciju iz privatnog života sudije. Kao što Porodični Zakon propisuje, a ujedno kao što je „iz života“ poznato, brak se sklapa javno, odnosno izjavom volje pred matičarem. Informacija o bračnom statusu određenog lica koja je tačna, ne može se smatrati informacijom iz privatnog života podobnom da povredi pravo na privatnost lica. Prema tome, objavljene informacije, pre svega, nisu neistinite, niti zadiru u privatnu sferu sudije Ivane Josifović. Nadalje, čak i da su tekstem prenete informacije iz privatnog života sudije, one bi bile objavljene u skladu sa gorenavedenim odredbama Kodeksa koje propisuju da je pravo na privatnost nosilaca javnih funkcija suženo, pri čemu interes javnosti da bude upoznata sa navedenom informacijom u kontekstu konkretnog teksta preteže nad pravom na privatnost nosioca javne funkcije.

Podnosilac žalbe takođe tvrdi da je do povrede Kodeksa došlo time što je on u tekstu okarakterisan kao *“osoba sumnjive biografije koja se sada predstavlja kao sekretar takođe GONGO organizacije”*, te jer su objavljene dve njegove fotografije, gde se na jednoj “kuca” čašom vina sa Goranom Petronijevićem, a na drugoj stoji pored Nenada Stefanovića.

Ističemo da su pomenute fotografije dostupne svima na “Facebook” profilu podnosioca žalbe, i da njima može pristupiti svako ko ima pristup internetu. Ove dve fotografije su u vreme sastavljanja odgovora na žalbu i dalje dostupne na “Facebook” profilu podnosioca žalbe, što se vidi iz printscreen-a Facebook profila podnosioca žalbe koji dostavljamo kao Prilog 3.

Prilog 3: Printscreen „Facebook“ profila Mario Spasić – Spas Za Rodni Kraj

Nadalje, izjava da je Mario Spasić *„osoba sumnjive biografije koja se sada predstavlja kao sekretar takođe GONGO organizacije“* predstavlja, kako se to i u samoj žalbi navodi, vrednosni sud neimenovanog sagovornika autora teksta koji je verodostojno citiran u samom tekstu. Pri tom, praksom domaćih i međunarodnih sudova je ustanovljeno da bi istinitost vrednosnih sudova bilo nemoguće dokazati, te da bi insistiranje na dokazivanju vrednosnih sudova vodilo ograničavanju slobode mišljenja i izražavanja, kao i da se o povredi dostojanstva ličnosti može

govoriti samo ako vrednosni sud nije zasnovan na dovoljnoj činjeničnoj osnovi, što ovde nije slučaj. Naime, javnosti su od ranije dostupne informacije na osnovu kojih bi se biografija podnosioca žalbe mogla okarakterisati kao „*sumnjiva*“. Tako je o biografiji podnosioca žalbe pisao i portal istinomer.rs, kojom prilikom je istaknuto da podnosilac žalbe u svojoj zvaničnoj biografiji navodi da je diplomirani komunikolog, bez navođenja visokoškolske ustanove na kojoj je to zvanje stekao.

Prilog 4: Tekst dostupan na adresi <https://www.istinomer.rs/akter/mario-spasic/>

Takođe, 2013. godine portal „Večernje Novosti“ pisao je o eventualnom osnivanju Antikorupcijskog tima u prosveti, čiji je predsednik, prema sopstvenom svedočenju, trebalo da bude upravo podnosilac žalbe, uprkos tome da prema tadašnjim informacijama, u vreme objavljivanja ovog teksta, nije završio Visoku tehničku mašinsku školu u Trsteniku, koju je upisao 2005. godine.

Prilog 5: Tekst dostupan na adresi <https://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:450165-Srednjoskolac-proverava-fakultete>

Dodatno, iako podnosilac žalbe znatan deo svoje karijere posvećuje borbi protiv korupcije, te je danas zastupnik Saveta za monitoring, ljudska prava i borbu protiv korupcije „Transparentnost“, on je 2022. godine, kao odgovorno lice u Grupi građana „Mario Spasić- Uvek za rodni kraj“, pravnosnažno kažnjen, presudom Prekršajnog suda u Beogradu Pr.br.51598/21 od 20.04.2022. godine, zbog prekršaja Zakona o finansiranju političkih aktivnosti. Na osnovu te presude, Agencija za sprečavanje korupcije donela je 26.10.2022. godine rešenje kojim je sankcionisala Grupu građana „Mario Spasić- Uvek za rodni kraj“ čije je odgovorno lice podnosilac žalbe.

Prilog 6: Podaci o udruženju Savet za monitoring, ljudska prava i borbu protiv korupcije „Transparentnost“ na internet stranici Agencije za privredne registre

Prilog 7: Rešenje Agencije za sprečavanje korupcije broj 014-47-00-0211/21-07 od 26.10.2022. godine

Na osnovu navedenog, uprkos tome što u žalbi nije obrazloženo čime je ovakvim navodom u tekstu povređen Kodeks, smatramo da verodostojno prenošenje izjave sagovornika koji biografiju podnosioca žalbe karakteriše kao „*sumnjive*“ što predstavlja iznošenje vrednosnog suda zasnovanog na dovoljnoj činjeničnoj osnovi, ne vređa odredbe Kodeksa.

S obzirom da su informacije iz predmetnog teksta, koje podnosilac žalbe navodi kao sporne, bile od ranije dostupne javnosti, da se u predmetnog tekstu iznose i navodi izvora koji je želeo da ostane anonimn, te da je uz ovaj odgovor na žalbu priložen materijal koji dokazuje istinitost istih, jasno je da su informacije iz predmetnog teksta proverene i da ih je autor teksta objavio u skladu sa dužnom profesionalnom pažnjom. Iz tog razloga smatramo da nije bilo potrebe da autor kontaktira lica koja se pominju u tekstu kako bi se izjasnila o navodima iz istog.

Imajući u vidu sve napred navedeno, predlažemo da se žalba podnosioca u celosti odbije kao neosnovana i stojimo Vam na raspolaganju za eventualna dodatna pojašnjenja.

U Beogradu,
16.10.2023.

S poštovanjem,
United Media Digital d.o.o.